هرکس درحالی ادعای طبابت کند که طبیب نباشد و علم و دانش طبابت را نداشته باشد، ضامن است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ تَطَبَّبَ، وَلَا يُعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ، فَهُوَ ضَامِنٌ»: «هرکس درحالی ادعای طبابت کند که طبیب نباشد و علم و دانش طبابت را نداشته باشد، ضامن است».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود]

هرکس ادعای دانش طبابت داشته باشد و در این زمینه عالم نباشد و طبابت نداند و مردم را فریب دهد و به درمان آنها بپردازد و با درمان خود سبب از دست رفتن جان کسی یا آسیب دیدن یکی از اعضای بدنش شود، در این صورت ضامن است. چون تجاوز کرده و مردم را فریب داده و دست به کاری زده که در آن خبره نیست و دانشی در آن نداشته است. و خلافی در این نیست که اگر از کسی که روند درمانی را به عهده دارد، تعدی و تجاوزی سر زند و بیمار در اثر آن جانش را از دست بدهد، ضامن می باشد. همچنین کسی که ادعای علم یا عملی را می کند که چیزی از آن نمی داند، متجاوز محسوب می شود و اگر در اثر عمل او جان کسی از دست برود، ضامن دیه می باشد و قصاص از وی ساقط می گردد چون وی بدون اجازه ی بیمار مستقلا نمی تواند این کار را انجام دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58212